

§§ 2—6.

Svad Felthærens taktiske Inddeling angaar, foreslaar man de to nuværende Generalkommandoer bibeholdte som Divisioner, i Spidsen for hver af hvilke der staaer en General; tilligemed Artilleri-generalen og Chefen for Generalstaben vilde Hæren herefter have 4 Generalsposter. Det Hensyn, der i 1867 førte til at fastsætte et saa stort Antal som 12 Generaler, var navnlig at skaffe et friere Valg af Overgeneral ved en Krigs Udbrud; Fler-tallet kan ikke tillægge dette Hensyn saa stor en Vægt, at man derfor i Fredstid skulde opretholde en saa stor og kostbar Institution, der i sit traditionelle Væsen er stridende imod den Karakter, man ønsker at give vor Hærorrdning. Indskrænkningen af Generalernes Antal følger efter Fler-tallets Formening med Nødvendighed af Regimentsinddelingens Indførelse hos os, idet man som Betingelse for denne maa fordrø Brigader-nes Afstaaelse i det Mindste i Fredstid. Brigaden har formentlig allerede nu væsentlig kun taktisk Betydning, og naar Administrationens Lyngdepunkt bliver lagt paa Regimentet, vil Brigaden svinde ind til et Omsvøbsdepartement. Der-som dens Tilstedeværelse i Krigstid maatte ønskes, vil den meget let kunne tilvejebringes ved at give den ene Regimentschef en Adjutant og Ordonantsofficer mere.

3 og for sig erkjender man, at Regimentsinddelingen har flere Fordele og i visse Retninger ogsaa kan blive besparende for Administrationen, om end selve Organisationen medfører 10 Regiments- istedetfor 5 Brigadestabe.

Man ledes ogsaa yderligere til at foretrække Regimentsinddelingen ved Ønsket om at omdanne samtlige vore 30 Fodfolksafdelinger til Liniebatailloner. Til dette Forslag bevirages Fler-tallet af flere Hensyn. Først og fremmest paatrænger sig den Erkjendelse, at det Forsvar, vi kunne stille paa Venene, maa være kampberedt med meget kort Var-sel, da vi neppe tør vente at faae lang — om ellers nogen — Forberedelsestid, dersom en Fjende skulde ville angribe os. Vore Forhaabninger maa i saa Fald i høi Grad være knyttede til Udfaldet af den første Kamp; seires der i denne, vil Angrebet sandsynligvis for den Gang være afslaaet; tabes den, vil en fortsat Kamp kun have ringe Sand-synlighed for sig. Dette Hensyn har ledet Fler-tallet til for alle Vaabenarters Vedkommende at forlade Systemet med Reserverafdelinger, der fordrø længere Tid til at mobiliseres og samarbejdes, og hel-lere at indskrænke Afdelingernes Antal i det Hele, for at kunne gjøre dem alle lige godt og hurtigt kampberede. Men foruden dette Hensyn kan man paa ingen Maade billige, at der ved Reserverafdelingerne er skabt en Mængde Poster, hvis Indehavere kun have overordentlig liden Tjeneste og saaledes ere udsatte for at miste ikke alene Dvølsen, men dermed ogsaa Lyst og Interesse for deres Kald. Ved Fodfolket har det ikke kunnet tilraa-

des at indskrænke Afdelingernes Antal, da man erkjender Nødvendigheden af at have de fornødne Kadrer til idetmindste 4—5 Aars Mandstaf; men ved at lade Aarets Rekruttilgang fordele paa 15 istedetfor paa 10 Batailloner vil man formentlig opnaa, at med det ringere Elefantal Dvølsen kan foregaa paa noget kortere Tid og med lidt ringere fast Løerestyrke.

Med Hensyn til Rytteriet, da indser man ikke, at dette i en fremtidig Forsvars-krig kan komme til at optræde som samlet Korps eller Brigade, saaledes som Reserverytteriet ved et af Stormagternes Armeeforps; saa meget vigtigere en Rolle vil det derimod hos os komme til at spille ved Forposttjenesten m. m. ved vore udsatte Ryster, og denne Bestemmelse har man villet betegne ved at fraraade Oprettelse af Rytterbriga-den og udelukkende at henlægge Rytterregimenterne under Divisionskommandoerne; i Forbindelse dermed har man, henviende til det Forslag, der var stillet af et Mindretal i Forsvarskommissionen, foreslaaet at indskrænke Regimenternes Antal til 4, Eskadronernes til 12, men da ogsaa gjøre samtlige disse til Linieeskadroner og ved Siden deraf sammen-sætte Ordonantieskadronen noget stærkere.

Den stærke Udvikling, som Artilleriet har været og fremdeles er i, leder til at erkjende Ønskeligheden af, at dette gives en noget stærkere Organisation paa flere Punkter, end der blev det til-fæld i 1867, uden at Fler-tallet dog i alle Henseender har kunnet tiltræde Ministeriets forholds-vis meget store Fordringer paa dette Omraade. Ved Udbrudet af en Krig kan Hæren nu rykke ud med 72 Feltkanoner; naar Fodfolkets Antal beregnes til 24,000 Mand, er dette 3 Pieces pro mille, hvilket just ikke er noget usforholdsmæssig ringe Antal, om det end kunde trænge til nogen For-øgelse. Svad der herhos med overveieende Styrke gjøres gjældende i de Udvalgte meddelte Betænkninger fra Artilleriets Afdelinger, er Fordringen om stærkere Besætning med Besalingsmand, og det maa indrømmes, at ligesom et Batteri og et Kompagni Fodfolk ikke kan stilles lige i denne Henseende, saa mangler Artilleriet desuden væsentlig det Mellem-led, som Bataillonens afgiver ved Fodfolket. Forbedringen af Artilleriet kan henføres til disse tre Hovedpunkter: Indførelse af et Kommandoled, svarende til Fodfolksbataillonens, Ansættelse af en Premierlieutenant mere pr. Batteri og Overgang fra 8- til 6-Pieces-Batterier. Fler-tallet har under Forudsætning af, at dets Forslag i Øvrigt finder Anerkjendelse, troet at burde mødekomme disse Ønsker, saaledes at der istedetfor de nuværende 2 Artilleriregimenter paa 8 og 4 Batterier dannes 4 Regimenter á 3 Batterier, og at hvert Batteri sammensættes af 6 Kanoner og 2 Mitrailleurer, saaledes at der ansættes en Premier-lieutenant ved Mitrailleurafdelingen. Ønskelige-